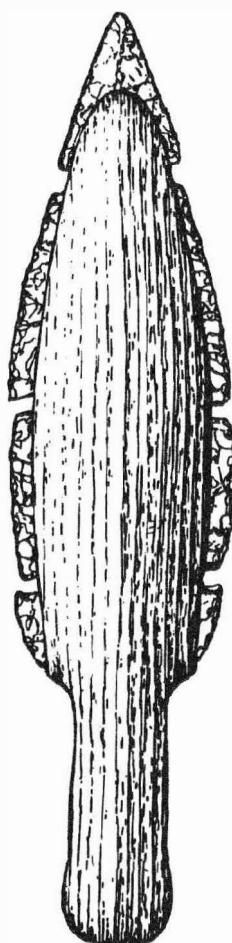

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
1993-1994

ISSN 1211-7250

381 ch n. 1992

BRNO 1997

382

250,-

S 9395458

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1993-1994

Vydává:

Archeologický ústav AV ČR Brno

Královopolská 147, 612 00 Brno

E-mail: ps@isibrno.cz

Odpovědný redaktor:

PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc

Redakce a příprava pro tisk:

Mgr. Patrik Červák, Mgr. Balázs Komoróczy,
Ing. Petr Škrdla

Na titulním listě:

Rekonstrukce skládané dýky z Maref

Tisk:

Tiskárna Gloria, Rosice u Brna

Náklad:

400 ks

Publikace neprošla redakční ani jazykovou úpravou

© 1997 by the Authors

All rights reserved

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

BOROTICE (okr. Znojmo)

Nad dvorem. Mohylník. Neolit. Systematický výzkum.

Během další sezóny systematického výzkumu mohylového pohřebiště ze starší a střední doby bronzové v Boroticích na Znojemsku byl v roce 1993 proveden odkryv objektu označeného na plánu lokality jako mohyla 29 (Podborský 1963, obr. 1; Stuchlík 1991, obr. 7). Výzkum prokázal, že nevýrazná terénní nerovnost není pozůstatkem mohylového tělesa. Po odebrání humusovité hlíny ze zmíněné nerovnosti a nadložní humusovité hlíny se objevily dva objekty. Prvním byla uměle vytvořená vrstva kamenů na přibližně obdélníkové ploše o rozměrech 155x120 cm orientovaná delší osou ve směru SV-JZ. Vrstvu ležela přímo na podloží a tvořily ji různě velké kameny, z nichž ten největší měl rozměry 38 x 15 cm, další byly menší. U tohoto objektu se nenašel žádný materiál, takže jeho datování není možné.

Druhý objekt se rozkládal v jižní polovině odkryté plochy. Oválná skvrna propálené hlíny měla rozměry 275x180 cm a byla delší osou orientovaná ve směru S-J. V její jižní části se rozkládala mazancová kra neurčitého tvaru dlouhá zhruba 110 cm a široká 90 cm. Šlo o pozůstatky báze pece nepravidelně oválného půdorysu. Zůstalo z ní zachováno v původním uložení pouze dno, na kterém ležely zbytky zborcené klenby. Uvnitř objektu a rovněž v jeho bezprostřední blízkosti se podařilo získat nepočetný keramický materiál, který dovoluje pásku datovat do období kultury s moravskou malovanou keramikou. Na ploše borotického mohylníku jde o vůbec první zjištěné doklady kultury s moravskou malovanou keramikou.

Na jižním okraji odkryté plochy se narazilo ještě ne nehlubokou prohlubeň oválného tvaru orientovanou ve směru Z-V. Pochází z ní další keramický materiál kultury s moravskou malovanou keramikou a rovněž několik drobných zlomků špatně zachovaných kostí.

Stanislav Stuchlik, AÚ AV ČR Brno.

Literatura:

Podborský, V. 1963: Zpráva o počáteční fázi výzkumu mohylníku u Borotic, SPFFBU E 8, 125-128.

Stuchlík, S. 1990: Počátky mohylového pohřívání v době bronzové na Moravě, in: Pravěké a slovanské osídlení Moravy - Sborník k 80. narozeninám Josefa Poulika, Brno, 128-145.

Resumé:

Borotice (Bez. Znojmo) „Nad dvorem“. Hügelgräberfelder. Neolithikum. Systematische Grabung.

BRNO-LÍŠEŇ (okr. Brno-město)

Pod Popelákovou ul. Lnk, MMK, jordanovská k., podolská fáze KSPP, d. slovanská, novověk. Polykulturní sídliště. Záchranný výzkum.

V souvislosti s výstavbou rodinných domků včetně budování inženýrských sítí a výkopů pro kladení tramvajových kabelů prováděl v době od 7.10. 1994 do 14.2. 1995 ÚAPP Brno kromě průběžného sledování stavebních prací záchranný výzkum v Brně-Líšni. Celkem bylo zachyceno 37 objektů různého charakteru i časového zařazení. Byly zkoumány dle možnosti kompletně, pomocí sond nebo pouze ovzorkovány. Polykulturní lokalita je situována na mírném jižním svahu při rozhraní sídlištní zástavby (pod ul. Popelákova) a Staré Líšně (nám. Karla IV., Šimáčkova ul.) v prostoru bývalých soukromých zahrad. Na ZM ČSFR

1:10 000, list 24-41-21 se střed zkoumané plochy nachází 203 mm od Z a 134 od J sekční čáry.

Referovaný výzkum navázal na záchrannou akci z r. 1989 (Himmelová - Rakovský 1993; Himmelová 1993). Prozkoumaly se reliky sídlišť z mladšího období kultury s moravskou malovanou keramikou, jordanovské kultury, pozdní doby bronzové (podolská fáze k. středodunajských popelnicových polí) a doby slovanské. Následujícím výzkumem byla sídlištní struktura rozšířena o nálezy k. s lineární keramikou (3 obj.). Tři objekty náležely k. s moravskou malovanou keramikou, další 3 jordanovské k. (jáma se 2 kúlovými jamkami zahloubenými do dna), 5 podolské fázi KSPP, 11 do doby slovanské. V jv. (spodní) části plochy byla ovzorkována spálená destrukce novověké stavby. Několik kúlových jamek, které tvořily určitý systém v sv. rohu zkoumané plochy, neobsahovaly žádný materiál.

Ve slovanských jamách se objevovala rozptýlená kamenná destrukce (vápenec), někdy velké množství mazanice, zaznamenali jsme propálení stěn a v případě objektu s předpeční jámou (K104,125) dosahovala vypálená vrstva na dně mocnosti až 8 cm.

Nejvýznamnější objev představuje zjištění opevňovacího příkopu hrotitého průřezu, jehož průběh byl sledován pomocí 4 řezů. Výplň se skládala z několika odlišných vrstev. Max. šířka ústí na odhumusované ploše činila ca 6-8 m, max. hloubka na řezu II dosahovala 4 m od stávající úrovně podloží. Soudíme, že byl vybudován v neolitu a druhotně používaný v době slovanské.

Jana Stuchlíková, ÚAPP Brno

Literatura:

Himmelová, Z. - Rakovský, I. 1993: Rettungsgrabung in Brno-Líšeň (Bez. Brno-město), Přehled výzkumů 1989, 112.

Himmelová, Z. 1993: Nález nákončí v anglokarolinském zvěrném stylu z Brna-Líšně, Přehled výzkumů 1990, 55-64.

Resumé:

Brno-Líšeň (Bez. Brno-město). Unter der Popelákova - Strasse. LbK, MBK, Jordanów-Kultur., Podolí Phase der mitteldanubischen Urnenfelderkultur, slawische Zeit, Neuzeit, polykulturelle Siedlung. Rettungsausgrabung.

BULHARY (okr. Břeclav)

Intravilán obce - Hlavní ul., dům č.p. 95, mladší doba kamenná, středověk. Záchranný výzkum.

Výkopem pro vodovodní potrubí na Hlavní ulici v Bulharech bylo narušeno několik pravěkých objektů. Jelikož jsme se o této akci dověděli až v její závěrečné fázi, podařilo se zdokumentovat a částečně vzorkovat pouze dva objekty, nacházející se před domem č.p. 95. Objekt č. 1 se v profilu výkopu rýsoval tmavým hlinitým zásypem nepravidelného tvaru, dosahujícím hloubky 150 cm od úrovně dnešního povrchu. Z poměrně jednolitého zásypu bylo získáno nevelké množství střepového materiálu, datovaného na přelom mladší a pozdní doby kamenné. Objekt č. 2, jáma konického tvaru o hloubce 170 cm vyplněná tmavým hlinitým zásypem promíseným uhlíky, byl situován 2 metry východně od prvního. Málo výrazný střepový materiál nalezi mladší době kamenné. Další část trasy vodovodu, stáčející se do boční ulice směrem k místním sklepům prošla poměrně mocnou kulturní vrstvu, z níž byly získány středověké střepy, zvířecí kosti a mazanice.

Evženie Klanicová, Regionální muzeum Mikulov